

Arrest

nr. 49 904 van 21 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 1 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. HINNEKENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger, geboren op 19 juli 1987 te Leninakan, Armenië, verklaart nooit politiek actief geweest te zijn. U bent nooit veroordeeld tot een gevangenisstraf en evenmin wordt u gezocht. Op 21 maart 2009 werd u, voor een gedwongen huwelijk, ontvoerd door M. J., geboren op 9 juli 1985. Dat gebeurde voor uw ouderlijk huis. M. J. werd geholpen door 2 mannen. Hij werkte voor een bewakingsafdeling van de politie. Na de ontvoering werd u naar het huis van de tante van M. J. in Maralik gebracht. Uw vader, met wie u een slechte relatie had, werd gebeld met de mededeling dat u ontvoerd was. Hij verstootte u. Het huwelijk met M. J. werd niet officieel geregistreerd. Binnen amper één week werd u door uw partner al mishandeld. Ondanks de huiselijke problemen, slaagde u er in om uw diploma aan het Conservatorium van Leninakan te behalen in mei 2009. Op 13 oktober 2009 dook u

onder bij een tante langs moederskant. U had haar gebeld en gevraagd of u tijdelijk bij haar kon intrekken. Eén keer hebt u een klacht willen indienen bij de politie, maar u werd er uitgelachen door een vriend van uw partner. Uw partner ontdekte dat u bij uw tante was ondergedoken. Daarop regelde uw tante de huur van een kamer voor u. Uw partner bleef u echter achtervolgen, waarop uw tante en haar man beslisten dat u naar Europa moest vluchten. Zij vonden dat u evenmin veilig zou zijn in Rusland. De familie van uw moeder verzamelde geld, zodat u Armenië kon verlaten. Op 1 december 2009 verliet u Armenië. Op 14 december 2009, 's ochtends, kwam u in België aan en dezelfde dag vroeg u asiel aan. Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina's van uw Armeense paspoort, een kopie van uw geboorteakte, uw diploma van het conservatorium en een kopie van de overlijdensakte van uw moeder.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw herkomstland bent ontvlucht omwille van uw problemen met M. J., die u tot een huwelijk dwong en u mentaal en fysiek mishandelde (gehoorverslag CGVS, dd.28.04.2010, p.7-8).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de mishandelingen door M. J., zowel mentaal als fysiek, waarvan u verklaart het slachtoffer te zijn geweest, door mij op dit moment niet worden betwist. Van een asielaanvraag wordt echter verwacht dat hij of zij, alvorens om de internationale bescherming van een derde land te verzoeken, redelijke pogingen doet om zich te informeren over mogelijke beschermingsmaatregelen en, indien deze beschikbaar zijn, er gebruik van te maken. Welnu, uit uw verklaringen leid ik af dat u hiertoe ruimschoots onvoldoende inspanningen hebt geleverd.

In de periode tussen uw ontvoering in maart 2009 en uw vertrek naar België hebt u slechts één maal een poging ondernomen om de bescherming van de Armeense autoriteiten te bekomen. Toen u bij uw tante onderdoken was, ging u naar de politie om klacht in te dienen. U werd er uitgelachen door een vriend van uw man die zei dat u huiselijke problemen zelf moest oplossen. U ging niet naar een andere politiepost om klacht in te dienen omdat in Armenië alleen zaken tegen betaling kunnen geregeld worden. (CGVS, gehoorverslag dd.28.04.2010, p.11) Een loutere verwijzing naar mogelijke corruptie binnen het politieapparaat, zonder een concreet verband met uw persoonlijke relaas aan te tonen, kan echter niet volstaan als verklaring voor het feit dat u zelfs geen poging hebt ondernomen om bij een andere politiepost een klacht in te dienen of om hulp te vragen.

U hebt verder geen enkele poging ondernomen om bescherming te verkrijgen van de Armeense autoriteiten, noch geïnformeerd naar andere beschermingsmogelijkheden. (CGVS, gehoorverslag dd.28.04.2010, p.11)

U hebt geen klacht ingediend bij een rechtbank of een onderzoek laten starten. Meer nog, u hebt zich niet verder geïnformeerd over andere mogelijkheden tot bescherming; het leek u gewoon het beste om afstand te nemen van uw man en de toestanden die u had meegemaakt en u wilde de feiten vergeten. U hebt geen beroep gedaan op een advocaat om informatie in te winnen omdat dit in Armenië "al heel lang niet meer bestaat" en men alles gedaan krijgt als men functionarissen betaalt. (CGVS, gehoorverslag dd.28.04.2010, p.11, 12) De loutere verwijzing naar mogelijke corruptie bij overheidsfunctionarissen, zonder een concreet verband met uw persoonlijke relaas aan te tonen, kan echter geenszins volstaan als verklaring waarom u zelfs geen poging hebt ondernomen om via juridische weg bescherming te bekomen van de Armeense autoriteiten. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat een specifieke wet in Armenië inzake huiselijk geweld in de steigers staat en dat slachtoffers van huiselijk geweld zich in tussentijd kunnen beroepen op de Artikels 112-121 en 138-140 van het Armeense Strafwetboek.

U hebt geen klacht ingediend bij een rechtbank of een onderzoek laten starten. Meer nog, u hebt zich niet verder geïnformeerd over andere mogelijkheden tot bescherming; het leek u gewoon het beste om afstand te nemen van uw man en de toestanden die u had meegemaakt en u wilde de feiten vergeten. U hebt geen beroep gedaan op een advocaat om informatie in te winnen omdat dit in Armenië "al heel lang niet meer bestaat" en men alles gedaan krijgt als men functionarissen betaalt. (CGVS, gehoorverslag dd.28.04.2010, p.11, 12) De loutere verwijzing naar mogelijke corruptie bij overheidsfunctionarissen, zonder een concreet verband met uw persoonlijke relaas aan te tonen, kan echter geenszins volstaan als verklaring waarom u zelfs geen poging hebt ondernomen om via juridische weg bescherming te bekomen van de Armeense autoriteiten. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat een specifieke wet in Armenië inzake huiselijk geweld in de steigers staat en dat slachtoffers van huiselijk geweld zich in tussentijd kunnen beroepen op de Artikels 112-121 en 138-140 van het Armeense Strafwetboek.

Ten slotte zijn uw verklaringen met betrekking tot uw reis vanuit uw herkomstland en de hierbij gebruikte reisdocumenten niet aannemelijk te noemen. U verklaarde over land vanuit Armenië via Georgië, Rusland, Oekraïne en Polen naar België te zijn gereisd. U verklaart uw documenten af te

hebben gegeven aan de personen die instonden voor uw reis; u zou echter niet geweten hebben welke documenten zij onderweg hebben gebruikt. Over het overschrijden van grenzen werd bovendien geen enkele afspraak gemaakt, terwijl u nochtans duidelijk zichtbaar in een gewone personenauto reisde. (gehoorverslag CGVS, dd.28.04.2010, p.5, 6) Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van de Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u geen informatie kan geven over de voor u gebruikte reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestien reizende passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van de documenten die getoond zouden worden in geval van een (grens)controle. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden.

gelet op bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. De overlijdensakte van uw moeder bevestigt haar overlijden op 7 december 1988, hetgeen door mij niet betwist wordt en uit uw verklaringen is gebleken. Dit document toont echter op geen enkele wijze de door u gekende problemen aan. Verder bewijzen een geboorteakte en een kopie van uw paspoort uw identiteit, die door mij evenmin betwist wordt. Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat het hier slechts kopies betreft, zodat de echtheid van beide documenten, noch van de hierin vervatte gegevens nagegaan kan worden. Er dient tevens te worden verwezen naar de eerder gedane vaststellingen inzake uw paspoort. Ten slotte legt u een diploma voor van uw studies aan het conservatorium te Leninakan. Dit document bevat echter geen gegevens die de eerder gedane vaststellingen kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 50, 52, 57/6, 62 en 63/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de richtlijn 2004/83 van de Europese Unie en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991. Zij stelt dat stereotiepe motiveringen niet afdoende zijn en verwijst naar rechtspraak van de Raad van State. Er wordt de commissaris-generaal voorts machtsmisbruik verweten, evenals een manifeste beoordelingsfout, een schending van het principe van goede administratie, van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen rechtsbeginsel en beginsel van behoorlijk bestuur en van de motiveringsplicht.

Met betrekking tot de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing voert verzoekster aan dat er geen effectieve rechtsbescherming is in Armenië voor de feiten waaraan zij werd blootgesteld. Door aan te geven dat er initiatieven worden genomen wordt in de bestreden beslissing erkend dat er wel degelijk een problematische toestand heerst in Armenië. Verzoekster was dermate bang dat zij niets durfde te ondernemen. Zij stelt dat het niet volstaat te poneren dat initiatieven ter bescherming van de vrouw werden genomen, maar dat men dient te onderzoeken op het terrein of er een effectieve rechtsbescherming is.

Aangaande de reisweg voert verzoekster aan dat de commissaris-generaal zich niet mag beroepen op algemeenheden in verband met de grenscontrole, daar de taak van de passeur er net in bestaat via ongewone wegen Europa binnen te komen. Hij informeert daarbij zo weinig mogelijk de overgebrachte persoon. Uit de informatie blijkt niet dat het smokkelen van personen uitgesloten kan worden.

Tot slot verwijst zij naar rechtsspraak van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen betreffende het verzwijgen van een asielaanvraag.

2.2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, moet verzoekster toelaten de redenen te begrijpen die aan de

basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat zij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoekster voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. De Raad stelt vast dat verzoekster niet *in concreto* aantoonde op welke wijze de artikelen 48, 48/2, 48/5, 49, 50, 52, 57/6 en 63/2 van de vreemdelingenwet, de richtlijn 2004/83, de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting zouden zijn geschonden. Evenmin toont zij aan op welke wijze er machtsafwending zou zijn gepleegd. Machtsafwending houdt in dat een orgaan de bevoegdheid, die hem werd verleend tot het bereiken van een bepaald doel van algemeen belang, gebruikt om een ander doel na te streven. Verzoekster voert niet het minste element aan waaruit zou kunnen blijken dat een ongeoorloofd oogmerk het doel is van de bestreden beslissing.

Voorts worden de verwijzingen naar rechtspraak met betrekking tot het verzwijgen van een asielaanvraag gecombineerd met het gebruik van een vals stuk niet dienstig aangebracht, daar de aangehaalde zaken inhoudelijk geen verband vertonen met de omstandigheden van verzoeksters asielaanvraag en de motieven van de bestreden beslissing. Overigens kan worden opgemerkt dat de rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen geen precedentwaarde heeft.

Het middel is derhalve, wat deze onderdelen betreft, onontvankelijk.

2.2.3. De bestreden beslissing is gesteund op de wezenlijke bevindingen van de commissaris-generaal dat verzoekster ruimschoots onvoldoende inspanningen heeft geleverd om zich te informeren over mogelijke beschermingsmaatregelen in haar land van herkomst en er gebruik van te maken. Verzoekster diende geen klacht in bij de rechtbank, liet geen onderzoek starten en contacteerde geen advocaat. Voorts werd vastgesteld dat de wijze waarop verzoekster beweert de Europese Unie te zijn binnengekomen niet te rijmen valt met de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 13, Cedoca-antwoorddocument van 21 november 2006, "*Toegang Schengenzone*"). Verzoekster legt slechts fotokopieën van een aantal pagina's uit haar paspoort, haar geboorteakte en de overlijdensakte ter staving van de dood van haar moeder neer, zonder dat zij een aannemelijke verklaring geeft voor de ontstentenis van authentieke stukken ter staving van haar identiteit en reisroute (gehoorverslag van 28 april 2010, 3-5).

Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze stelt dat verzoekster deze mogelijkheden niet heeft uitgeput, en zij evenmin aannemelijk maakt waarom zij geen beroep deed op nationale autoriteiten. Zij verwees dienaangaande naar de corruptie in Armenië en stelde dat het geen zin heeft om soortgelijke acties te ondernemen en dat zij bang was. Dit is echter een loutere bewering welke niet in het minst wordt gestaafd of aannemelijk gemaakt en ontslaat verzoekster niet van de voormelde plicht om bescherming te zoeken in haar land van herkomst alvorens zij internationale bescherming zou kunnen bekomen. Zij deed niet de minste poging zich te informeren in haar land van herkomst. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden die de Raad beaamt en overneemt.

In zoverre het middel ontvankelijk is, is het ongegrond.

2.3. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig oktober tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER